

ŘÁDÍME S VĚTREM

ANEB

NENÍ DRAK JAKO DRAK

V TOMTO TÝDNU SE BUDEME RADOVAT Z PAPIROVÝCH (ale nejen těch!) DRAKŮ, BUDEME SI O NICH ČÍST, POVÍDAT, BUDEME SI S NIMI HRÁT, ZPÍVAT, KRESLIT A ..., HLAVNĚ, POKUD NÁM TO POČASÍ DOVOLÍ, POKUŠÍME SE, ABY SI S NAŠÍ POMOCÍ DRÁČCI V POVĚTRÍ ZATANCOVALI VESELÝ TANEČEK S KAMARÁDEM VĚTREM. **UŽ SE MOC TĚŠÍME!!!**

• KOMUNITNÍ KRUH – MOTIVACE – DRAMATIZACE (PAPÍROVÉ LOUTKY)

POHÁDKA O HLOUPÉM DRAKOVÍ

KNIHA POHÁDKY A HRY Z KOUZELNÉ SKŘÍNĚ E. ŠTANCLOVÁ
BÁSEŇ DRACI, HÁDANKY, POSLECH PÍSNĚ DRAK J. ČAPKOVÁ

POSLECH PŘÍBĚHU VLÁDŮV DRAK

POHÁDKOVÝ DĚDEČEK - E. PETIŠKA
DRÁČEK PAPIRÁČEK – VYMÝSLÍME DRÁČKŮM JMÉNA

• SEZNÁMENÍ SE A NÁCVIK PÍSNĚ PAPÍROVÉ ZUBY

FOUKÁNÍ VĚTRU, VÁNKU, VĚTRÍČKU – DECH. CVIČENÍ,
DRAMATIZACE PÍSNĚ, RYTMIZACE, ORF. NÁSTROJE

• CVIČENÍ S DRAKEM (ROZCVIČKA)

OPAKOVÁNÍ JEDNODUCHÝCH POHYBŮ PODLE VZORU UČITELKY ZA
DOPROVODU BÁSNIČKY

• PH - HRAJEME SI S PADÁKEM

ZKUŠÍME SI VYROBIT VÍTR, ABY DRACI MOHLI LÉTAT...

• PH - NA BAREVNÉ DRAKY

DODRŽOVÁNÍ PRAVIDEL, RYCHLÁ REAKCE NA POVEL, OPAKOVÁNÍ A
PROCVIČENÍ ZÁKLADNÍCH BAREV

• VÝTVARNÉ ZPRACOVÁNÍ DRÁČKA V POVĚTRÍ

ZAPOUŠTĚNÍ BARVY DO KLOVATINY, VYSTŘÍŽENÍ, LEPENÍ

• GRAFOMOTORIKA A PRSTOVÁ CVIČENÍ

VÍTR VANE, FOUKÁ, FIČÍ, VĚTRNÍK SE TÁÁÁKHLE TOČÍ
KRESLIT HEZKOU MAŠLIČKU, ZABERE JEN CHVILIČKU
TROJÚHELNÍK MÍSTO HLAVY, Z PROVÁZKU MÁ FRÁČEK,
KRESLIT PENTLE, TO MĚ BAVÍ, A UŽ JE TU DRÁČEK.

• POBYT VENKU – BOJOVÁ HRA – HLEDÁME PENTLIČKY DRÁČKA VĚTROMILA

• POBYT VENKU – POUŠTĚNÍ DRAKŮ

ŘÍKADLA A BÁSNIČKY K TÉMATU

VYSOKO TAM MEZI MRAKY,
VIDÍM LÉTAT SAMÉ DRAKY.
DĚTI SI JE VODÍ JAKO PEJSKY - NA PROVÁZKU,
MAŠLE SE VESELE TŘEPAJÍ NA OCÁSKU.

JEDNA ŠPIČKA, DRUHÁ ŠPIČKA,
HAD SE TOČÍ DO KLUBÍČKA.
NA ŠPIČKU DÁM PENTLIČKY,
DOVNITŘ ZAS DVA PUNTÍČKY.
K TOMU JEŠTĚ MISTIČKU –
A UŽ JE TU DRÁČEK,
LETÍ ROVNOU K NEBÍČKU.

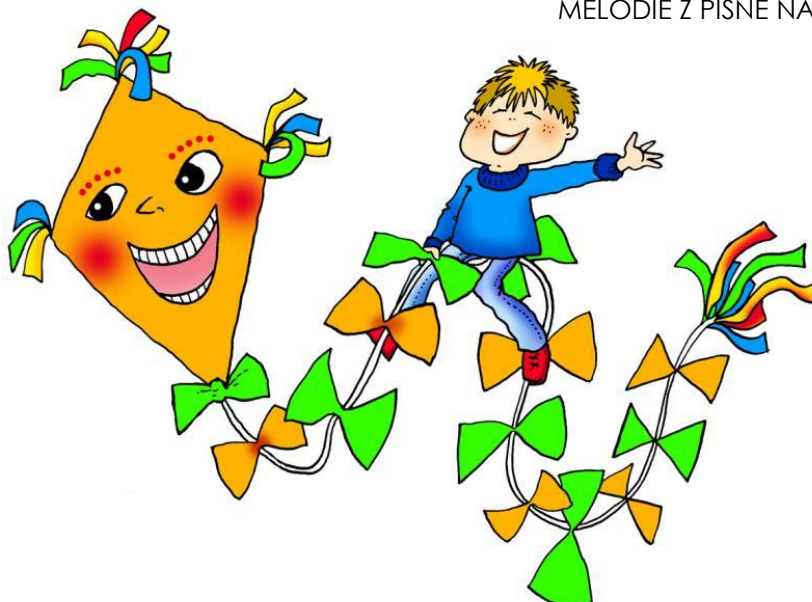
DRAKU, DRAKU, KAM LETÍŠ,
ŽE NÁM STOUPÁŠ VÝŠ A VÝŠ.
HNED SE VYDÁM K SEVERU,
PRINCEZNU TAM SEBERU.
NEPOLETÍŠ PRO KRÁSKU,
VZDYŤ JSI JEN NA OBRÁZKU!

CHYŤ SI DRAKA ZA PROVÁZEK
VYSKOČ, NEBO ULETÍ.
ZATOČÍ SE NAD STŘECHAMI,
PAK ZAMÁVÁ NA DĚTI.

PAPÍROVÝ DRÁČEK PŘEDHONIT CHCE VLÁČEK,
NEVŠIML SI, ŽE HNED VEDLE ZÁVODÍ I PTÁČEK.
PROSÍM PĚKNĚ, PTÁČKU, CHYŤ MĚ DO ZOBÁČKU,
VÍTR DNESKA MÁLO FOUKÁ, PRŠET BUDE Z MRÁČKŮ.

MELODIE Z PÍSNĚ NA TOM PRAŽSKÝM MOSTĚ

AHOJ DĚTI,

JMENUJI SE VĚTROMIL. **JSEM DRAK!**

NE OPRAVDOVÝ, ALE PAPIROVÝ.

PŘED NĚJAKÝM ČASEM SI MĚ VYROBILY DĚTI,
KTERÉ MI DALY TOTO ZVLÁŠTNÍ JMÉNO,
HÁDEJTE PROČ?

POTOM SE DĚTI ODSTĚHOVALY K BABIČCE,
DALEKO ZE SUCHDOLÁ. OD TÉ DOBY ŽIJU
SÁM.

KDYŽ JSEM SE MOHL PROLETĚT VYSOKO
V OBLACÍCH NAD LOUKOU A LESEM, KDYŽ
JSEM Z VELKÉ VÝŠKY VIDĚL VAŠI KRÁSNOU
ŠKOLKU, VŮBEC JSEM NEBYL SMUTNÝ A BYLO
MI TEPLOUČKO U SRDÍČKA.

PAK SE ALE STALO VELKÉ NEŠTĚSTÍ. ZROVNA,
KDYŽ JSEM SE VZNÁŠEL VYSOKO NAD
SUCHDOLEM, ZAČAL FOUKAT SILNÝ VICHŘ
SEVERÁK. VICHŘICE MI UTRHALA VŠECHNY
BAREVNÉ PENTLIČKY Z OCÁSKU, KTERÉ MI
POMÁHAJÍ VZLÉTNOUT VZHŮRU NAD
OBLÁČKY.

A TEĎ JE MI SMUTNO. NEMÁM KAMARÁDY A
NEMOHU LÉTAT...

NEVÍTE O NĚKOM, KDO BY MI POMOHL?
MOŽNÁ BY VÁM PORADILY PANÍ UČITELKY,
JÁ SÁM UŽ SI NEVÍM RADY.

SLIBUJI VÁM ZA VAŠI POMOC ODMĚNU.
VELKÉ PŘEKVAPENÍ....

BYL JSEM VESELÝ DRAK...

TEĎ VÁS ZDRAVÍ SMUTNÝ, NELÉTACÍ,

DRAK VĚTRŮMIL

DĚKUJI, DĚKUJI, DĚKUJI...

VĚŘIL JSEM, ŽE TO DOKÁŽETE!!! ANI NEVÍTE, JAKOU JSTE MI UDĚLALY RADOŠT.

MILÍ MOJI KAMARÁDI, JESTLI TO PANÍ UČITELKY DOVOLÍ, RÁD BYCH S VÁMI BYDLEL VE VAŠÍ ŠKOLCE, ABYCHOM SI MOHLI SPOLEČNĚ HRÁT. AŽ BUDE FOUKAT VĚTRÍČEK, MŮŽETE SI MĚ POUŠTĚT NA LOUCE A JÁ NA VÁS BUDU Z VÝŠKY MÁVAT. CHCETE? UŽ SE MOC TĚŠÍM!

ALE, NESMÍM ZAPOMENOUT NA ODMĚNU, NA TO SLÍBENÉ PŘEKVAPENÍ. TROCHU VÁS VYZKOUŠÍM, POKLAD JE TADY BLÍZKO, ZVEDNĚTE HLAVIČKU VZHŮRU K NEBEŠŮM A DOBŘE SE DÍVEJTE...

MÁM VÁS MOC RÁD
VÁŠ VESELÝ KAMARÁD
DRÁČEK VĚTROMÍLEK

VLÁĐŮV DRAK

U nás na vsi si chlapci také dělají draky. Jak na podzim začne foukat vítr, shánějí špejle, dřívka, nitě, tenké papíry a hlavně provázky. Každý chlapec chce mít co nejdelší provázek, aby drak létal hodně vysoko. A když chlapci seženou špejle, dřívka, nitě, papíry a provázky, začnou dělat draky. Stříhají a lepí, div si nepřilepí všechny prsty k nosu.

Loni měl největšího a nejkrásnějšího draka Frantík. Drak měl oči, nos a velikánskou pusu. Všechny děti mu ho záviděly a nejvíc Vlád'a. Vlád'a nedovedl udělat draka.

„Pojď, my ti pomůžeme,“ říkali chlapci, ale Vlád'a se jim jen posmíval:

„Já o to nestojím, abyste mi pomáhali, já to umím taky, ale nechci draka dělat.“

„A proč nechceš draka dělat?“ ptali se kamarádi.

„Nechce se mi,“ říkal Vlád'a. „Tak, jen tak se mi nechce.“

Ale nebyla to vůbec žádná pravda. Vlád'a by si byl rád udělal draka, ale styděl se před chlapci, že to neumí, a proto takhle mluvil.

Jak chlapci vyšli za ves pouštět draky, hned loudil:

„Půjč mi na chvíli draka,“ nebo: „počkej, já ti draka chvílku podržím.“

Nu, někdy Vlád'ovi draka půjčili, aby si také chvíli podržel v ruce provázek, ale někdy mu řekli:

„I ne, nepůjčíme ti draka. Když chceš pouštět, tak si draka udělej.“

Když loni zase vyšli na vršek za vsí, nemohl Vlád'a spustit oči z Frantíkova draka a hned na něm začal loudit: „Půjč mi ho na chvíli,“ a zase, „dej mi ho podržet.“ Ale Frantík se o takového krásného draka bál, a proto ho Vlád'ovi nepůjčil.

„Vyklouzne ti z ruky provázek,“ povídá Frantík Vlád'ovi, „drak uletí a kde já pak najdu takového pěkného draka s tak dlouhým provázkem.“

Vlád'a se na Frantíka rozhněval. Řekl si: když mi nechceš draka půjčit, nepůjčuj, ale počkej, já ti něco provedu. A také provedl.

Frantík si večer uložil draka do komory vedle chléva. Vlád'a číhal za plotem. Jak Frantík vběhl do stavení, přelezl Vlád'a plot, rychle do komory, sebral Frantíkova draka, zpátky přes plot, a hajdy domů. Doma nalepil na draka nový papír a namaloval na něj

jiný obličej. Pak ještě vyměnil provázek. Druhého dne, jakoby nic, přišel za ves pouštět draka. Chlapci tam už byli.

„Podívejte se, Vlád'a se nese draka,“ volali, sotva se mezi nimi Vlád'a objevil.

„A jakého draka!“ divili se všichni.

Jen Frantíkovi se zdál Vlád'ův drak podobný draku, který se mu včera ztratil z komory. Ale Frantíkův drak měl červený nos a tenhle Vlád'ův měl nos zelený.

Vlád'a se pyšně rozběhl s drakem, ale ten se ve vzduchu točil jako vlček, jen jen spadnout. Asi jsem draka špatně přelepil, mrzel se Vlád'a a běžel stále rychleji.

„Hurá!“ rozkřikl se. Drak stoupal výš a výš. Všichni chlapci se za ním dívali. A Vlád'a volal:

„To koukáte, co?“ A nic se nestyděl, že to není jeho drak, že je to drak Frantíkův.

Tu začal drak ve vzduchu tančit, byl špatně přelepený. Udělal jeden kotrmelec, druhý a fií, jako šipka letěl dolů a rovnou do rybníka.

Všechny děti rychle stáhly draky k zemi a běžely za Vlád'ou k rybníku. Vlád'a přitahoval za provázek mokrého draka ke břehu. Ale co to? Když draka vytáhl z vody, měl drak zase červený nos, a ne zelený. Zato na rybníku plaval jiný drak, ne, jenom kus pomalovaného papíru, kterým Vlád'a Frantíkova draka přelepil. To byla ostuda! Vlád'a nechal draka drakem a uháněl domů, co mu nohy stačily. Celý týden pak raději mezi kluky nechodil.

VLÁĎA A DRAK (Eduard Petiška) UPRAVENÁ VERZE POHÁDKY VLÁĎA A DRAK

DĚTI POUŠTÍ NA PODZIM DRAKY. FRANTÍK MÁ KRÁSNÉHO DRAKA. FRANTÍKŮV DRAK MÁ OČI, NOS A VELIKOU PUSU.

VLÁĎA CHCE MÍT DRAKA. NEUMÍ DRAKA UDĚLAT.

VLÁĎA CHCE FRANTÍKOVA DRAKA. VLÁĎA PŘIJDE A VEZME DRAKA.

VLÁĎA UDĚLÁ DRAKOVÍ NOVÝ OBLIČEJ.

RÁNO FRANTÍK NEMÁ DRAKA. VLÁĎA MÁ NOVÉHO DRAKA. DRAK ALE NENÍ VLÁĎŮV, JE FRANTÍKŮV.

DRAK LÉTÁ A SPADNE DO VODY. OBLIČEJ DRAKA SE SMYJE.

TO JE FRANTÍKŮV DRAK! VLÁĎA UKRADL FRANTÍKOVA DRAKA!

O HLOUPÉM DRAKOVÍ (ŠTANCLOVÁ)

Náš drak byl nejdřív úplně stejný, jako všichni draci v pohádkách. Bydlel v jeskyni v královském lese a jednoho dne vzkázal panu králi, že chce za manželku princeznu. A kdy to bylo? Přece tehdy, když se drak dozvěděl, že je princezně Pomněnce osmnáct let a král vyhlásil, že zve prince, aby se ucházeli o princezninu ruku. Náš drak si opravdu myslel, že se bude princezně Pomněnce líbit, a když ho princezna nebude chtít po dobrém, tak to zkusí po zlém. Král sice nebyl žádný strašpytel, ale přece jen z drakových vyhrůžek, že když nedostane princeznu, tak ji radši sežere, dostal strach. Proto dal vyhlásit, že princeznu za manželku a půl království získá ten, kdo království zbaví draka. Nejdříve se přihlásila spousta princů, ale stačilo, aby se z jeskyně ozval dračí řev a vyvalil se oblak horké páry z dračího dechu a princové se vytráceli nejen z lesa, ale i z království. Drak už si leštil drápy na svatbu s princeznou, královna plakala, král sliboval už celé království za záchranu princezny, ale nikdo se s obrovským drakem nechtěl utkat v souboji. Princezna Pomněnka si dlouho lámala hlavu, jak to udělat, aby si hrozného draka nemusela vzít za manžela.

Pak si vzpomněla, jak jí kdysi stará chůva vyprávěla, že jméno Pomněnka dostala od krásně modré kytíčky, která roste v lese u potůčku, protože má zrovna tak modré oči. Běžela se poradit s chůvou a chůva jí prozradila: „On ten drak je sice obrovský a strašlivě silný, ale moc chytrý nikdy nebyl. Musíme ho nějak oklamat, když s ním nikdo nechce bojovat.“ Nakonec společně vymyslely plán a druhý den král podle jejich rady vyslal k dračí jeskyni posla s tímto vzkazem od princezny: „Velevážený pane draku, velice si považuji vaší nabídky, abych se stala vaší chotí, ale protože jsem dostala jméno podle pomněnek, musí o mé svatbě rozhodnout právě tato kytíčka.“ Drak z toho nebyl moudrý, ale potěšilo ho, že princezna skoro souhlasí. Odpověděl proto otázkou – „Jak to pomněnky rozhodnou?“ Princezna se dala do vysvětlování: „Velevážený pane draku, musíte jít podle potoka tak, jak voda teče, a ptát se každé pomněnky, která tam poroste. Až najdete zázračnou mluvící pomněnku, ta vám prozradí, jestli bude svatba.“ Hloupý drak nemeškal a vyrazil podle potoka. Když potok vtekl do řeky, šel podle řeky, ta se spojila s další řekou a drak pořád šel a šel a marně čekal na odpověď.

... Možná, že došel až k moři, ale protože je svět veliký, už nikdy se do království nevrátil.

Drakova cesta

POMŮCKY:

Modré stuhy (potoky a řeky), modrá látka (moře), papírové květiny (pomněnky).

POPIS HRÝ:

Děti se naučí rozpočítadlo, kterým pak vybraná princezna určí draka.

Princeznino rozpočítadlo

Který je ten hloupý drak?

Já ho najdu, je to tak.

Ať se vydá na cestu,

možná najde nevěstu.

Princezna rozpočítadlem vybere jedno dítě ze skupiny, které v roli draka bude sledovat cestu z modrých stuh, až dojde k moři. Cestou se „drak“ musí zastavit u každé pomněnky a zeptat se básničkou, zda si ho princezna vezme. Měl by se snažit o dramatické vyjádření textu a podle toho pracovat s hlasem a doplnit ho i pohyby. Když drak dojde k moři, posadí se na břeh a princezna znovu rozpočítává.

Drakova básnička

Pověz, milá pomněnečko,

vezme si mě princezna?

Půjdu třeba na kraj světa,

je tak milá, líbezná.

O DRAKOVĚ, KTERÝ MĚL RÁD BRAMBORY

Bylo jednou jedno království, a v tom království žili král a královna, a ti měli dceru - princeznu Amálku. Amálka byla krásná a hodná, a všichni ji měli moc rádi. Nejvíce ze všech ji měl rád zahradníkův syn Honza.

Tak si tak v poklidu žili, až jednou do království přiletěl drak. A jak už to tak bývá, přiletěl na hrad a řekl, že jestli mu do dvou dnů nedají k obědu princeznu, tak sežere všechny lidi v království. To už tak někdy bývá, že draci rádi žerou lidi, a ze všech nejradši princezny, protože ty jsou obzvláště sladké.

Král s královnou se velice lekli a vyhlásili, že kdo je draka zbaví, dostane princeznu za ženu a půl království k tomu. Dva dny jsou ale hodně krátká doba, aby se o tom dozvěděli všichni rytíři a hrdinové, a tak byli skoro smířeni s tím, že princezna skončí drakovi na talíři.

Kdo se tím ale smířit nehodlal, byl zahradníkův Honzík. Jak už jsem říkala, Honzík měl princeznu moc rád - a co si budeme vykládat, i ona jeho. A že Honzík nebyl žádný hlupák, naložil si na trakař kotel, pytel brambor, a vydal se ke dračí jeskyni. Drak zrovna vyspával, a tak Honza nelenil, sesbíral nějaké dřevo, nabral v potoce vodu, a začal před jeskyní vařit brambory.

Drak se probudil, vylezl před jeskyni, a co že to tak krásně voní. On vám ten drak totiž nikdy brambory neochutnal. Od malička mu maminka servírovala jen dřevorubce a pocestné, a tak ani nevěděl, že se dá jíst i něco jiného. Honza hodil první dračí hlavě vařenou bramboru, ta ji schramstla a zamlaskala. Jak to viděla druhá a třetí dračí hlava, hned chtěly taky ochutnat. A tak jim Honza na střídačku házel jednu bramboru za druhou, až měl kotel dočista prázdný.

A tu drak začal žadonit a prosit, že chce ještě. Honza mu na to řekl, že jen pod podmínkou, že nechá princeznu a ostatní lidi být, a už nikoho nikdy nesežere.

Drak na to řekl, že mu stejně moc nechutnali, a že se jich klidně vzdá, když mu bude Honza každý den vařit brambory.

A tak se Honza vrátil na hrad s tou dobrou zprávou, dostal princeznu za ženu a půlku království k tomu, a každý den od té doby vozil drakovi vařené brambory...

